

Universitätsbibliothek Paderborn

DJrectoriu[m] co[n]=||cubinarioru[m] saluberrimu[m] quo
|| queda[m] stupe[n]da et quasi i[n]audita || pericula
q[ua...] apertissime resoluu[n]tur nedu[m] clericis aut
etia[m] laicis hoc || crimin...
||

Arnoldus <de Tongern>

Agrippine, 1509

VD16 A 3769

Conclusio Secu[n]da.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34663

Soliū Secūdū.

agitur nō carebit mortali clupa. aliter aut̄ non opt̄. hec ille. Exem
pli causa potest hic ponit de concubinario occulto secum concubi
nam habente quando ex conuersatione. etate. et qualitate eorum. et
alii circumstantijs pensatur incontinentie vitium imminere. que
aut̄ magis q̄z castitatis virtus conseruetur inter illos. Tunc enim
concubinarius sicut et concubina mortaliter peccat exponens se pericu
lo mortaljs peccati si concubinam non abiecerit. Secus de oculu
to concubinario quādo nō imminet periculum recidiui. ut dictum
est. etenim talis tunc potest absolvi. Vldeant tamen tales huiusmo
di infeci q̄z quis ad tempus aliquod abstinuerint ne nimis sibi cōfi
dant neq; in huius periculi discussione conscientie sue habenas nimis
um laxent. Et enī in materia lubrica est que fini Gregorij exccare solet
et rōnis indicū rectū impedire

Conclusio Secūda. Concubinarius notorijs siue lai
cus siue clericus q̄z quis sepe abstineat a forni
catione seu abstineret pponat nō p̄t a peccatis absolvi. nec debet. nisi
concubina abieciat. Hanc cōclusionē ponit Angelus ubi supra. Et
probatur p̄mo propter scandalū actiuū mortale qđ dī spūiale homi
cidium. ruinā em̄ in mortale p̄tīm proximo p̄ se iūsſicienter prestat.
Istud pat̄ p̄ beatū Thomā scđa scđe. q. xliv. Aut enī notori
us concubinarius est ita puerlus q̄ intendat p̄ concubitu eius notoriū
occasione ruine proximo p̄stare in p̄tīm. sic formaliter scandalizat.
et speciale p̄tīm sc̄z scandalī cōmittit. distinctū specie ab ipa fornicati
one. Otra enī charitatem p̄ximi agit. ut p̄z ec parte finis intenti q̄
dat specie in moralib;. Finis enī hīmōi dice sc̄z ruinā in p̄tīm p̄stas
re. est sp̄eale nocumentū spūiale. unde sic opponitur directe correcti
oni fraterne in qua intenditur ratōne charitatis. spūialis nocumen
ti remissio. quādo ergo concubinarius hunc finem intendit. sequit p̄
mortali scandalo scandalizando peccat. Aut secūdo nō intendit occasio
nē ruine p̄ p̄tīm suū notoriū proximo prestare. prout cōmuniter fie
ri solet. Nihilominus q̄r p̄tīm suū mortale est notorium. ideo occa
sionem ruinē p̄ se in mortale p̄tīm proximo sufficiēter p̄stat. et scan
dalizat p̄ se. licet materialiter et scandaluz p̄ se actiuū cōmittat. qđ
als occasionatiū dicitur. Et suo modo etiam possit dici per acci
dens pro tanto quia est preter intentionem agentis. Horum fun
damentalis declaratio pat̄ p̄ be. tu. Thomā in quarto. dist. xxvij
ubi dī. sicut quilibet actus virtutis h̄z ordinē ad finē charitatis etiā
si actu nō ordinetur ad illū finē. et si habet aptitudinē ut imperet
a charitate. Ita quodlibet p̄tīm q̄z est de se habet ordinē ad otr̄
rium finem. etiam si ille finis nō intendatur ab agente. Hec ille

A 4

Foliū

Sed queritur tūc. unde fornicatio et peccatum habet scandalum prestat. Rūdetur sīm eūdem q̄ ex circūstantia adiūcta que dī corā alijs seu in manifesto peccare. Dōpōt̄ est q̄ spūalis ober qui scandalū dī in via ambulati obiectatur. qđ sit p̄ illam circūstantiā. scilicet dum in notitiam eius venit. Et hic est considerandū. q̄ quis peccatum ab exteriori nō possit habere causam sufficientē. eo q̄ volūrarium. potest tamen habere causam per se ab exteriori inducentem. que p̄ se nata est inclinare ad peccatum. vt quis ducatur in peccatum p̄ dictum est iam in p̄mo membro quando sc̄z quis intendit aliuz p̄ peccatum suū ad peccatum inducere. Uel secūdo. et si non intendat cum tamen ex genere ip̄m factū est tale q̄ de sui rōne habet similitus dinem peccati. talis dat occasionez ruine. unde vocatur scandalum actiuū. Hec beatus Thomas. Concluditur ergo. licet fornicarius notorius p̄ peccatum suū manifestū causam p̄ se insufficientē proximo ad ruinam alicui⁹ peccati ponat. Altamēn sufficiens p̄ se induciū ad ruinā et mortale peccatum prestat. Seq̄tur ergo q̄ sc̄binarius notorius nō est absoluendus. Mortaliter em scandalizat q̄ quis hoc non intendat. Quare christus in euāgelio bene dixit. Ue illi per quē scandalum venit Matthēi. p̄ viii. Ue autē in scriptura importat damnatōem eternā. Et signanter dicit venit. quasi dīceret etiam si hoc nō intenderet. sc̄z scandalizare. tamen op̄s eius tale est qđ venit inde scandaluz. Ita dominus Antoninus in secūda parte summe de scandalō hanc autoritatē allegat. Secūdo p̄batur hec sc̄clusio. notorius sc̄binarius talis quia perseverat cū concubina. ideo licet q̄ pluries abstinere a sc̄bini velit. nisi loimin⁹ pericolo recidivi se omittat. quare ut in p̄ma sc̄clusione patuit mortaliter peccat. et p̄ sequēs nō p̄t nec debet absolui.

Conclusio Tertia. Per quam singulariter multi dam natura est ista. Conscubinarius notorius siue laicus siue clericus solū noīe et solū suspectus de sc̄bitu nō continuans actū peccati. sed omniō p̄tinenter resistens. nec etiā existēs in pericolo recidivi. ita q̄ de cetero nūq̄ cognoscat sc̄binaz. talis adhuc nō p̄t neq̄ debet absolui. nisi sc̄binā abjectat. Hanc sc̄clusio nem notat Angelus vbi supra. Et probatur. q̄ talis adhuc mortaliter p̄ scandalū peccat. Eadē em rō scandalī. utputa dando occasio nem ruine proximo in mortale peccatum reperitur in isto suspecto concubinario publico sicut in vero sc̄binario. qui rens extat de opere de quo supra in secūda sc̄clusione. Pro huius fundamentali declaratōe notandū est ex dictis beati Thome. vbi supra. q̄ in definiētiōne sc̄ndali qua definitur q̄ est dicūm vel factū minus rectū.

B. mandato
1. m. ap